

Κυριακή προ των Χριστουγέννων στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή πρό της Χριστού Γεννήσεως 19 Δεκεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων χειροθέτησε Αναγνώστη τον κ. Ιωάννη Μακρή, κατά σάρκα υιό του Αρχιερατικού Επιτρόπου Βεροίας Πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου π. Στυλιανού Μακρή, Δρος. Θεολογίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Καί οὔτοι πάντες μαρτυρηθέντες διά τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τήν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περί

ἡμῶν κρεῖττον τι προβλεψαμέ-νου».

Κυριακή πρό τῆς Χριστοῦ γεννή-σεως καί ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μᾶς προε-τοιμάζει γιά νά ἑορτάσουμε τό μεγαλύτερο θαῦμα ὅλων τῶν ἐπο-χῶν, τό θαῦμα τῆς θείας ἐνανθρω-πήσεως, τό θαῦμα τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ-Λόγου, τελώνοντας συγ-χρό-νως τή μνήμη «πάντων τῶν ἀπ’ αἰῶ-νος Θεῶ εὐαρεστησάντων, ἀπό Ἀδάμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστο-ρος».

Γιά ποιόν ὅμως λόγο τούς μνη-μο-νεύει ὅλους αὐτούς εἰδικά σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας; Τήν ἀπάντηση μᾶς τήν δίδει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπό-στολος Παῦλος στό ἀποστο-λικό ἀνάγνωσμα πού ἀκούσαμε πρό ὀλίγου.

Ὅλοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν πρίν ἀπό τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ καί εὐαρέστησαν στόν Θεό, εἶχαν ἓνα κοινό γνώρισμα. Τό κοινό τους γνώ-ρισμα ἦταν ἡ πίστη, ἡ πίστη στόν Θεό, ἡ πίστη ὅτι ὁ Θεός θά πραγματοποιοῦσε τήν ὑπόσχεσή του καί θά ἔστελνε στόν κόσμον τόν Μεσσία, γιά νά λυτρώσει τούς ἀν-θρώπους ἀπό τήν ἁμαρτία καί νά ἀποκαταστήσει τή σχέση τους μέ τόν Θεό.

Αὐτή ἡ πίστη τούς κράτησε κοντά στόν Θεό καί τούς ἔκανε νά ἀντέ-ξουν τίς δυσκολίες καί τούς διωγ-μούς, τούς πειρασμούς καί τίς προ-κλήσεις τῆς ἁμαρτίας πού ἀντιμε-τώπιζαν, ζώντας μέσα σέ ἓναν κό-σμον στόν ὁποῖο ὑπερπλεόναζε ἡ ἁμαρτία καί ἡ ἄσωτία.

Καί παρότι πολλοί ἀπό αὐτούς γιά νά μείνουν σταθεροί καί ἀκλόνη-τοι στήν πίστη τους στόν ἀληθινό Θεό ἔφθασαν μέχρι τό μαρτύριο, «οὐκ ἔκομίσαντο τήν ἐπαγγελίαν», δέν πρόλαβαν νά δοῦν τόν Μεσσία πού προσδοκοῦσαν, δέν πρόλαβαν νά δοῦν τήν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ νά ἐκπληρώνεται. Καί ὅμως· συνέχι-ζαν νά πιστεύουν σέ ἓνα θαῦμα πού δέν ἔβλεπαν, συνέχιζαν νά πιστεύ-ουν ὅτι ὁ Θεός θά κάνει τό θαῦμα, γιατί ἡ πίστη, ὅπως ἐπαναλαμ-βά-νει συχνά ὁ Χριστός πρίν ἀπό κάθε θαῦμα, εἶναι ἡ ἀπαραίτητη προϋ-πόθεση γιά νά γίνει ἓνα θαῦμα. Ὅχι βέβαια γιά νά κάνει ὁ Χριστός τό θαῦ-μα, ἀλλά γιά νά τό ἀντιληφθοῦμε ἑμεῖς, οἱ χοῖκοί ἄνθρωποι.

Καί εάν ή πίστη ήταν απαραίτητη για τά θαύματα πού έκανε ο Χρι-στός κατά τήν επίγεια ζωή του ή για τά θαύματα πού κάνει μέχρι σήμερα μέ τή χάρη του καί τή χάρη τών αγίων του, δέν είναι δύσκολο νά σκεφθοῦμε πόσο περισσότερο άνα-γκαία είναι ή πίστη για νά κατανοήσουμε τό μεγαλύτερο θαῦ-μα όλων τών εποχών, τή γέννησή του.

Χωρίς πίστη είναι άδύνατον νά καταλάβουμε καί νά ζήσουμε τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ, είναι άδύνα-τον νά καταλάβουμε ότι ο Χριστός είναι καί για μᾶς σωτήρας καί λυ-τρωτής, είναι αὐτός πού μπορεί νά μᾶς άπελευθερώσει από τά δεσμά τῆς άμαρτίας καί νά μᾶς χαρίσει τήν αιώνιο ζωή, για τήν όποία μᾶς έπλασε ο Θεός.

Άν δέν πιστεύσουμε όμως ότι ο Χριστός ένανθρώπησε για χάρη μας, ένανθρώπησε από άγάπη για μᾶς καί ήρθε στή γῆ για νά μᾶς δείξει πώς πρέπει νά ζοῦμε, ώστε νά έπιστρέψουμε στήν άγάπη τοῦ Θεοῦ-Πατέρα, ώστε νά άποδε-σμευ-θοῦμε από ό,τι μᾶς κρατᾶ δεμένους μακριά του, τότε ή γέννηση τοῦ Χριστοῦ είναι ένα άπλό ιστορικό γεγονός, πού μπορεί νά άλλαξε τή ροή τῆς ιστορίας, αλλά δέν αλλάζει τίποτε στή ζωή μας καί στήν ψυχή μας.

Άν δέν πιστεύουμε ότι ο Χριστός έγινε άνθρωπος για νά μᾶς δείξει τόν δρόμο πού μᾶς επαναφέρει κο-ντά στόν Θεό, για νά μᾶς δώσει τίς έντολές του, δηλαδή τίς οδηγίες πού πρέπει νά ακολουθήσουμε, για νά ζήσουμε καί έμεῖς, όπως έζησε καί Έκεῖνος, καί νά ευαρεστήσουμε στόν Θεό, τότε τά Χριστούγεννα είναι μία έορτή χωρίς νόημα καί πνευματικό περιεχόμενο, είναι μία ήμέρα πού δέν διαφέρει sé τίποτε από τίς άλλες καί δέν έχει νά μᾶς προσφέρει κάτι ιδιαίτερο.

Άν δέν πιστεύουμε ότι ο Χριστός μπορεί νά μᾶς σώσει sé όποια κα-τάσταση καί αν εύρισκόμεθα, όσο μακριά καί αν εί-μεθα από τόν Θεό, όσο μπλεγμένοι στά δίκτυα τῆς άμαρτίας καί άπελπισμένοι από τίς άδυνα-μί-ες καί τίς πτώσεις μας καί αν αἰ-σθα-νόμεθα, άρκεῖ έμεῖς νά με-τανοή-σουμε, τότε ή μεγάλη έορτή πού sé λίγες ήμέρες θά έορτάσει ή Έκκλη-σία μας, αν δέν έχουμε αὐτή τήν πίστη, δέν έχει καμία ση-μασία για μᾶς.

Άς μήν μείνουμε όμως μακριά από τήν πίστη. Άς μήν χάσουμε τήν εύκαιρία νά ζήσουμε τά φετινά Χριστούγεννα καί νά αἰσθανθοῦμε τόν Χριστό νά γεννᾶται καί στή δική μας ψυχή. Άς μιμηθοῦμε τό πα-ράδειγμα τών έορταζομένων δι-καίων καί ᾶς προσέλθουμε νά προ-σκυνήσουμε τόν Χριστό μέ πραγ-μα-τική πίστη, μέ πίστη πού έκφρά-ζεται μέ έργα άγάπης καί άρετῆς, πού έκφράζεται μέ τήν εφαρμογή τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ.

Αλλά καί αν δέν τήν διαθέτουμε, ᾶς προσέλθουμε ζητώντας από τόν Χριστό νά μᾶς προσθέσει πίστη, νά μᾶς βοηθήσει νά άποτινάξουμε τήν άπιστία μας, ώστε νά μπορέσουμε όλοι νά τόν αἰσθανθοῦμε νά γεν-νᾶται στήν ψυχή μας καί νά χαρίζει καί sé μᾶς τή λύτρωση από τήν άμαρτία καί

ἀπό τὰ πάθη μας, νά μᾶς χαρίζει τήν εὐλο-γία πού ἔφερε μέ τή γέννησή του σέ ὅλο τόν κόσμο καί τή σωτηρία.

Ἄς τόν παρακαλοῦμε, ἀδελφοί μου, νά μᾶς δώσει αὐτόν τόν φωτισμό τῆς πίστεως, καί νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό ὅλες τίς δυσκολίες πού συναντοῦμε καί ἰδιαίτερα ἀπό τόν πειρασμό, τόν ὁποῖο ζοῦμε ἐδῶ καί δύο χρόνια, καί δέν ξέρουμε μέχρι πότε θά τόν ζοῦμε, νά ἀπαλλάξει τήν ἀνθρωπότητα, γιατί δυστυχῶς καί ἡ ἀνθρωπότητα τόν ἔχει ἐγκαταλείψει, τόν ἔχει ἀρνηθεῖ. Τό ζοῦμε καθημερινά. Ἐνδιαφερόμεθα γιά ὅλα τὰ ἄλλα ἐκτός ἀπό τό νά γεννηθεῖ μέσα στήν ψυχή μας ἡ πίστη στόν γεννηθέντα Χριστό.

Γι' αὐτό, λοιπόν, ἄς ἐπιστρατεύσουμε ὅλες μας τίς δυνάμεις καί ἄς μὴν ἀφήσουμε τὰ πάθη μας, τίς ἀδυναμίες μας νά σταθοῦν ἐμπόδιο νά συναντήσουμε καί νά προσκυνήσουμε τόν Χριστό μας. Ἀμήν.

Περισσότερες φωτογραφίες δείτε [ΕΔΩ](#)